

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

2007

5. volební období

3 1 3

V l á d n í n á v r h ,

kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací

**Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou
a Spojenými státy americkými, podepsaná v Praze
dne 7. září 2007**

N á v r h u s n e s e n í

Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky souhlasí s ratifikací

Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými, podepsané v Praze dne 7. září 2007.

Předkládací zpráva pro Parlament ČR

Koordinace národních systémů sociálního zabezpečení je jedním z významných způsobů pro usnadnění potřebné mezinárodní migrace pracovníků, podpory podnikání a poskytování služeb.

Vedle zemí Evropské unie patří Spojené státy americké mezi přední státy, na něž je zaměřena orientace České republiky. A to jak z hlediska ekonomického, kdy USA stojí v čele nejvyspělejších států světa, tak i zahraničněpolitického.

USA je vedle svého vlivu v OSN vůdčím členem všech dalších nejvýznamnějších světových organizací, ať již ekonomických (OECD), či vojensko-politických (NATO), k nimž se v relativně nedávné době přiřadila i Česká republika.

Geografickou vzdálenost od Evropy zastiňují těsné vazby USA se západní částí starého kontinentu, který je – vedle Kanady – nejvýznamnějším obchodním partnerem USA. Provázanost s Evropou i na úseku sociálním dosvědčuje fakt, že USA má sjednány smlouvy o sociálním zabezpečení se všemi "starými" státy EU. A k nim by se sjednáním předkládané **Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými (dále jen „Smlouva“)** měla přiřadit i Česká republika.

Je třeba uvést, že mezi ČR a USA již existuje smluvní úprava z roku 1968 sjednaná výměnou diplomatických nót – "Dohoda o výplatě důchodů" – ve které se obě strany zavázaly zrušit omezení pro výplatu dávek mezi oběma státy. Na jejím základě začaly být do USA vypláceny československé důchody (avšak s výraznými omezeními při posuzování nároků) a naopak býv. Československo bylo vyškrtnuto ze seznamu států, jejichž občanům nebylo dovoleno vyplácet americké důchody. To byl ve své době výrazný pokrok, avšak zdaleka nešlo o navázání standardních vztahů v oblasti sociálního zabezpečení, které představuje až nynější Smlouva.

Podobně jako všechny podobné dokumenty v sociální oblasti sjednané či připravované ke sjednání se vzdálenějšími/zámořskými státy (Kanada, Quebec, Chile, Korea), **zahrnuje Smlouva v rozsahu upravovaných dávek pouze oblast důchodů.** Avšak přes toto omezení je Smlouva standardním dokumentem, který plně respektuje základní mezinárodně uznávané principy (obsažené v mnohostranných konvencích i předpisech EU) o

- rovnosti nakládání s občany, resp. osobami, na které se Smlouva vztahuje,
- příslušnosti k pojištění ve státě zaměstnání s přesně vymezenými výjimkami,
- sčítání dob pojištění získaných podle předpisů obou států pro nárok na důchod,
- exportu dávek, tj. o jejich výplatě do ciziny po vstupu Smlouvy v platnost.

Stejně jako jsou uvedené principy uplatňovány v základních dokumentech mezi vyspělými státy (vedle dvoustranných smluv jsou to Nařízení EHS 1408/71, Úmluva Rady Evropy č. 78, Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 57), tak jsou obsahově i formálně promítnuty i v česko-americké Smlouvě.

V souladu s mezinárodními zvyklostmi je Smlouva členěna do pěti částí.

Část I - Všeobecná ustanovení

Článek 1 - obsahuje definice výrazů používaných pro účely této smlouvy.

„Příslušným úřadem“ je na české straně Ministerstvo práce a sociálních věcí, do jehož působnosti spadá oblast upravovaná touto smlouvou, zatímco její provádění bude (jakožto „instituce“) zajišťovat Česká správa sociálního zabezpečení.

Článek 2 – vymezuje věcný rozsah Smlouvy.

Z dávek je smluvně upravena pouze oblast důchodů a, což je důležité, také pojistná povinnost. Na české straně se tedy Smlouva vztahuje na zákon o důchodovém pojištění č. 155/1995 Sb. a na zákon č. 589/1992 Sb. o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Toto výslovné uvedení ve Smlouvě má za cíl vyloučit jakékoli pochybnosti o tom, že osoba, na kterou se ve smyslu části II Smlouvy vztahují české právní předpisy, bude odvádět příspěvky nejen na důchodové pojištění (z něhož jsou poskytovány dávky upravené Smlouvou), ale i na nemocenské pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, které jsou upraveny v posléze uvedeném zákoně. "Souvisejícími předpisy" je třeba rozumět především zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení č. 582/1991 Sb.

Důležité ustanovení odstavce 3 zajišťuje aplikaci Smlouvy i na nové právní předpisy přijaté k úpravě předmětu Smlouvy (v některých případech pak za určitých podmínek). Stát se tak nemůže změnou vnitrostátních zákonů zprostit svých povinností založených Smlouvou.

Článek 3 – určuje, na které osoby se Smlouva vztahuje.

Přijatá úprava sleduje současné trendy, které neomezují výhody plynoucí ze Smlouvy pouze pro občany smluvních států, ale kryjí všechny pojištěnce.

Článek 4 – zakládá povinnost stejného nakládání s osobami krytými Smlouvou.

V uvedeném ustanovení je vyjádřen jeden ze čtyř základních principů koordinace.

Článek 5 – vývoz/export dávek, výplata dávek do ciziny, vyloučení podmínky bydliště.

Vyjadřuje další ze základních koordinačních principů zakládající rovnost území při poskytování dávek, který vylučuje jejich výplatu pouze osobám na vlastním území.

Článek 6 – stejné posuzování skutečností.

Zcela nové ustanovení ve dvoustranné Smlouvě vychází ze vzoru EU a článku o "asimilaci faktů" obsaženém v novém nařízení 883/04. Skutečnosti mající vliv pro nárok na dávky budou mít stejný význam bez ohledu na to, na území kterého státu k nim došlo. Z praxe je však známo, že v některých výjimečných případech by toto striktní posuzování mohlo vést k neodůvodněnému poškození osob. (Například by bylo problematické neposkytnout starobní důchod do USA jen z důvodu, že poživatel si tam nesjednal pracovní poměr na dobu určitou.) Možnost zabránit takovým důsledkům je obsažena v čl. 12 odst. 6 Smlouvy.

Část II – Ustanovení o pojištění

Tato část Smlouvy vymezuje, právním předpisům o sociálním zabezpečení, kterého státu budou osoby kryté Smlouvou podléhat a odvádět pojistné. V zásadě to

budou právní předpisy státu, v němž je vykonávána výdělečná činnost (článek 7) s odchylkami (články 8 – 9). Přesným vymezením aplikace jediného konkrétního zákonodárství v daném časovém období sledují všechny sociální smlouvy, tj. i tato s USA, cíl vyloučit případné dvojí pojištění z téže činnosti, což je další ze 4 základních principů koordinace. Článek 10 obsahuje též standardní ustanovení o možnosti stanovit odchylku z předchozích ustanovení o příslušnosti k právním předpisům za podmínky, že daná osoba nebude vyloučena ze systému sociálního zabezpečení zcela.

Část III - Ustanovení o dávkách

Ve dvou člancích této části je podrobně stanoven postup pro výpočet důchodů, a to samostatně na straně USA a ČR. Přes toto rozdělení vyplývající z odlišností právních předpisů je postup obou států v zásadě podobný a respektuje poslední z koordinačních principů o sčítání dob pojištění při přiznávání důchodů podle Smlouvy.

Článek 11 – stanoví postup pro určení amerického důchodu. Vedle úvodního ustanovení o sčítání dob pojištění (odstavec 1) obsahuje tento článek způsob přepočtu českých dob na doby hodnotitelné podle pravidel USA (odstavec 2), výpočet vlastního "dílčího" důchodu v závislosti na poměru dob v USA k celkové době pojištění získané v obou státech (odstavec 3) a ustanovení o nároku na důchod stanovený výlučně na základě dob pojištění získaných v USA, pokud by nebyl nižší než důchod náležející podle Smlouvy.

Článek 12 – obsahuje obvyklý postup přiznávání českých důchodů používaný v bilaterálních vztazích ČR s jinými státy, který přitom platí i mezi státy EU.

Odstavec 1 stanoví, že při dostatečné době pojištění (25, resp. 15 let) se důchod určí se zřetelem k těmto dobám (písm. a). Současně se avšak (podle písm. b) provede i výpočet "dílčího" důchodu ve smyslu následujícího odstavce. Důvodem posléze uvedeného postupu je skutečnost, že v některých případech může být takto vypočtený důchod vyšší a je smyslem Smlouvy vyloučit případy, kdy migrace a zaměstnání osoby ve smluvních státech by mohly vést ke krácení důchodových nároků oproti osobám zaměstnaným pouze v jednom z nich. Povinnost přiznat vyšší z takto vypočtených důchodů je pak obsažena v odstavci 3 a je svým způsobem obdobou článku 11 odst. 4 na americké straně.

V odstavci 2 je stanoven vlastní postup pro výpočet "dílčího" důchodu se zřetelem k dobám pojištění získaným ve druhém státě. (Pouze tento postup se vždy použije v případech nedostatečné doby pojištění pro nárok na samotný český důchod). Způsob výpočtu vychází ze stanovení teoretické dávky náležející za všechny doby pojištění v ČR i USA (písm. a), která je následně dělena podle poměru českých dob pojištění k celkovým dobám (písm. b). Přestože mezinárodní praxe zaznamenává různé způsoby výpočtu "dílčích" důchodů, i u této smlouvy se česká strana přiklonila k úpravě používané v EU. (Postup americké strany podle čl. 11 odst. 1 a 3 je velice podobný.)

Odstavec 4 zavádí převodní mechanismus pro vyjádření dob pojištění získaných v USA v jednotkách použitelných pro český systém (obdoba čl. 11 odst. 2).

Odstavec 5 obsahuje standardní ustanovení o přiznání důchodu pouze v případě získání vlastní doby pojištění v délce alespoň jednoho roku (krom výjimek, může-li nárok vzniknout i za kratší dobu, např. u invalidních důchodů v důsledku pracovního

úrazu), jehož přibližnou paralelu na americké straně lze nalézt v úvodu odst. 1 čl. 11 (minimální doba pojištění je 6 čtvrtletí).

Odstavce 6 a 7 jsou specifické pro českou stranu. Smyslem prvního z uvedených odstavců je možnost zmírnit negativní důsledky toho, pokud by určité skutečnosti vedoucí k omezení nároků na dávky a stanovené se zřetelem k českému prostředí měly být posuzovány se stejnými důsledky i v případě, pokud by k nim došlo v USA (blíže k tomu je uvedeno u článku 6). Druhý z uvedených odstavců představuje výjimku ze základního principu o vývozu (čl. 5) v případě specifické dávky, pro jejíž přiznání není třeba odvést žádné příspěvky, přesto však je dosud poskytována v rámci důchodového pojištění. Nárok na tuto dávku podmínila česká strana trvalým pobytem na území státu a vyloučila byť i jen teoretickou možnost, kdy nárok na tuto dávku by v rámci rovnosti území mohli uplatňovat tzv. „invalidé z mládí“ z USA, kteří s českým systémem neměli nikdy nic společného.

Část IV - Různá ustanovení

Tato část Smlouvy obsahuje standardní závazky přijímané více méně za účelem usnadnění provádění Smlouvy či konkretizace zásad v ní obsažených.

Článek 13 – předvídá v rámci spolupráce příslušných úřadů sjednání správního ujednání, jež je standardním doprovodným dokumentem tohoto typu smluv.

Článek 14 – vyjadřuje zásadu poskytovat si vzájemně bezplatnou pomoc s výhradou případů, které budou dohodnuty ve správním ujednání. (Tyto "hrazené" služby budou zahrnovat především případy, kdy instituce jednoho státu bude na základě požadavku a pro potřeby instituce druhého státu zajišťovat lékařská vyšetření osob na jejím území, za něž bude muset sama zaplatit.)

Ochrana vyměňovaných údajů je obsažena v článku 15, osvobození od poplatků, legalizace a ověřování v článku 16 a možnost přímé komunikace v národních jazycích v článku 17.

Článek 18 - obsahuje zásady, za jakých okolností se žádost o dávku podaná v jednom státě automaticky považuje i za žádost o dávku z druhého státu (není třeba žádat samostatně), článek 19 ustanovení o opravných prostředcích (i v tomto případě je možno podat odvolání v kterémkoli státě) a článek 20 pravidla o předávání žádostí mezi institucemi obou států a lhůtách (podání učiněné ve lhůtě, avšak u nesprávné instituce, je přesto považované za předložené včas).

Článek 21 – dává možnost provádět platby v národní, nebo jiné volně směnitelné měně (do USA se budou platby realizovat v USD, příp. v Euroch) a článek 22 ukládá příslušným úřadům (MPSV s partnerem v USA) řešit spory týkající se výkladu nebo provádění Smlouvy.

Některá ustanovení obsažená v této části Smlouvy (například odstavec 3 článku 18, nebo druhá věta článku 19) se z pohledu české strany zdají nadbytečná. S odkazem

na právní prostředí a soudní praxi v USA si však americká strana vymínila jejich formální zapracování do textu, a protože nemají vliv na věcný obsah, byla přijata.

Část V – Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 23 přechodných ustanovení – vylučuje zpětné platby před vstupem Smlouvy v platnost (odstavec 1), dále stanoví povinnost respektovat dříve získané doby pojištění a nastalé pojistné případy (odstavec 2) a konečně určuje počátek běhu lhůt u osob vyslaných z jednoho státu do druhého. S cílem zajištění právní jistoty v případech, kdy dávky přiznané podle národních předpisů před vstupem Smlouvy v platnost by ve výjimečných teoretických případech mohly být pro poživatele výhodnější (například je v nich zhodnocena i doba pojištění získaná ve druhém státě), nestanoví článek 24 jejich automatické přepočty podle Smlouvy (ty se provedou na žádost) a dřívější rozhodnutí neruší. Ta budou platit i tehdy, že by dávka vypočtená podle Smlouvy byla nižší než dříve přiznaná.

Rovněž závěrečná ustanovení obsahují standardní úpravu pro tuto kategorii mezinárodních dokumentů: článek 25 – o vstupu Smlouvy v platnost, článek 26 – o době, na níž se sjednává, o možnostech změn a o eventuálním vypovězení při zachování nároků získaných za její existence, spolu se závěrečnými formalitami a podpisovou klausulí.

Finanční dopady

Přestože z hlediska české strany založí Smlouva důchodové nároky prakticky pouze těm osobám, jejichž doba pojištění v ČR dosáhla alespoň jednoho roku, ale je kratší než 15 let (nevznikne jim proto nárok na důchod na základě samotných českých zákonů), bude mít její sjednání finanční dopady. Ty jsou odhadovány částkou do 240 mil. Kč ročně a souvisejí především s výplatou dílčích důchodů osobám zaměstnaným na našem území, které v minulosti odešly z ČR, resp. bývalého Československa do USA.

USA byly a jsou jednou z nejvíce imigračních zemí a staly se novým domovem části naší poválečné a posrpnové emigrace. Pro odhad nákladů na výplatu českých dílčích důchodů do USA ve smyslu Smlouvy se podle statistik amerických úřadů zachycujících stav od roku 1946 dospělo k celkovému počtu 45 tisíc osob, které se vystěhovaly z ČR a po vstupu Smlouvy v platnost budou postupně (v závislosti na dovršení důchodového věku) moci nárokovat české důchody. Existují i jiné údaje obsahující vyšší počty o emigraci z býv. Československa. Jedná se o odhady, které se zásadně nemusí shodovat s počtem osob, které byly v USA zaměstnány, pojištěny a evidovány americkými úřady (včetně sociálního) a budou tak moci uplatňovat nároky na důchody podle Smlouvy na základě dob pojištění získaných v obou státech.

Sjednání Smlouvy s USA však jistě, a platí to i pro všechny ostatní smlouvy o sociálním zabezpečení s jinými státy, představuje jistý dopad na státní rozpočet. Je však zřejmé, že výdaje jsou podloženy dřívějším zaměstnáním občanů v našem státě a že z hlediska celkových plateb na důchody v ČR jde o zvýšení minimální.

Po obsahové i formální stránce odpovídá Smlouva s USA mezinárodně uznávaným požadavkům na koordinaci sociálního zabezpečení v oblasti důchodů. Plně respektuje principy koordinace systémů sociálního zabezpečení platné v Evropské unii, konkrétně Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o aplikaci soustav sociálního zabezpečení na osoby zaměstnané, samostatně výdělečně činné a na jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství a Nařízení Rady (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví postup provádění Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 (resp. Nařízení EP a Rady ES č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, které v budoucnu Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 nahradí).

Smlouva je genderově neutrální.

Vyjma skutečnosti, že provádění Smlouvy bude znamenat vyšší čerpání prostředků ze státního rozpočtu (čerpání z kapitoly MPSV, důchody), nejsou žádné jiné důvody, proč by Česká republika měla zůstat stranou smluvní úpravy sociálního zabezpečení s USA. Uzavřením této smlouvy se Česká republika přiřadí ke státům Evropské unie, které mají smlouvy o sociálním zabezpečení s USA sjednány. To bude mít bezesporu zahraničně politický význam jak v rámci evropského regionu, tak především v rámci bilaterálních česko-amerických vztahů.

Vstupem Smlouvy v platnost nedojde k automatickému zrušení již existující "Dohody o výplatě důchodů" z roku 1968. Přestože z pohledu české strany jde o dokument věcně i formálně bez významu, jeho ponechání v platnosti může podle analýzy americké strany ve zcela výjimečných případech zajistit českým občanům bydlícím ve třetích zemích určité nároky při aplikaci zákonů USA.

Předkládaný dokument je smlouva prezidentského charakteru, jež je před ratifikací předkládána k vyslovení souhlasu oběma komorám Parlamentu ČR podle článku 49 písm. a) a e) Ústavy ČR, protože upravuje práva a povinnosti osob a týká se věcí, jejichž úprava je vyhrazena zákonu.

Sjednání Smlouvy nevyžaduje změny v českém právním řádu. Její provádění bude zajišťováno v rámci působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí na základě platných právních předpisů se zřetelem k ustanovení této smlouvy (budou se používat české právní předpisy a v případech, kdy Smlouva obsahuje specifickou úpravu – např. o sčítání dob pojištění, o příslušnosti k pojištění aj. – budou aplikována příslušná ustanovení Smlouvy).

Vláda České republiky se sjednáním smlouvy vyslovila souhlas svým usnesením ze dne 18. července 2007 č. 822.

V Praze dne 25. září 2007

Ing. Mirek Topolánek, v.r.
předseda vlády

SMLOUVA O SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ

MEZI

ČESKOU REPUBLIKOU

A

SPOJENÝMI STÁTY AMERICKÝMI

Česká republika a

Spojené státy americké, dále jen „smluvní státy“,

vedeny přáním upravit vztah mezi oběma státy v oblasti sociálního zabezpečení,

se dohodly takto:

ČÁST I Všeobecná ustanovení

Článek 1 Definice

1. Pro účely této smlouvy se:

- a) „státním občanem“ rozumí,

ve vztahu k České republice, státní občan České republiky a

ve vztahu ke Spojeným státům, státní občan Spojených států, jak je definován v oddíle 101 Zákona o imigraci a státní příslušnosti, ve znění pozdějších předpisů;
- b) „právními předpisy“ rozumí zákony a předpisy uvedené v článku 2 této smlouvy;
- c) „příslušným úřadem“ rozumí,

ve vztahu k České republice, Ministerstvo práce a sociálních věcí a

ve vztahu ke Spojeným státům, komisař pro sociální zabezpečení;
- d) „institucí“ rozumí orgán zodpovědný za provádění právních předpisů uvedených v článku 2;
- e) „dobou pojištění“ rozumí doba placení příspěvků nebo doba příjmu ze zaměstnání nebo ze samostatné výdělečné činnosti, jak ji jako dobu pojištění definují nebo uznávají právní předpisy, podle kterých byla tato doba získána, nebo jakákoli jiná doba, pokud ji tyto právní předpisy uznávají jako rovnocennou době pojištění a
- f) „dávkou“ rozumí dávka stanovená právními předpisy uvedenými v článku 2 této smlouvy.

2. Ostatní výrazy nedefinované v tomto článku mají význam, který jim náleží podle používaných právních předpisů.

Článek 2 Věcný rozsah

1. Tato smlouva se vztahuje na právní předpisy:
 - a) ve vztahu ke Spojeným státům, právní předpisy, jimiž se řídí Federální plán starobního, pozůstalostního a invalidního pojištění,
 - hlava II Zákona o sociálním zabezpečení a předpisy, které k ní příslušejí, kromě oddílů 226, 226A a 228 uvedené hlavy a předpisů příslušejících k těmto oddílům a
 - kapitoly 2 a 21 Zákoníku o národních příjmech (Internal Revenue Code) z roku 1986 a předpisy příslušející k těmto kapitolám;
 - b) ve vztahu k České republice,
 - zákon o důchodovém pojištění a předpisy související s tímto zákonem a
 - zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a předpisy související s tímto zákonem.
2. Není-li v této smlouvě stanoveno jinak, při aplikaci právních předpisů uvedených v odstavci 1 tohoto článku se nepřihlíží k úmluvám nebo jiným mezinárodním smlouvám nebo nadnárodní úpravě týkající se sociálního zabezpečení, které jsou v platnosti mezi smluvním státem a třetím státem, ani k zákonům a předpisům vyhlášeným za účelem jejich provádění, s výjimkou těch jejich ustanovení, která upravují rozdělení pojistného břemene.
3. S výjimkou skutečnosti uvedené v následující větě se tato smlouva vztahuje také na právní předpisy, které pozměňují, doplňují nebo nahrazují právní předpisy uvedené v odstavci 1. Tato smlouva se vztahuje na budoucí právní předpisy smluvního státu, které stanoví nové kategorie poživatelů dávek nebo nové dávky podle právních předpisů tohoto smluvního státu, pokud příslušný úřad tohoto smluvního státu písemně do tří měsíců ode dne úředního vyhlášení nových právních předpisů oznámí příslušnému úřadu druhého smluvního státu, že se žádné takové rozšíření smlouvy nezamýšlí.

Článek 3 Osobní rozsah

Tato smlouva se vztahuje na:

- a) osoby, které podléhají nebo podléhaly právním předpisům jednoho nebo obou smluvních států;
- b) další osoby ve vztahu k právům, která odvozují od osob uvedených v písm. a).

Článek 4 Rovnost zacházení

Osoby uvedené v článku 3, které bydlí na území smluvního státu, jsou postaveny na roveň státním občanům tohoto smluvního státu při používání jeho právních předpisů týkajících se nároku na dávky a na jejich výplatu.

Článek 5 Vývoz dávek

1. Není-li v této smlouvě stanoveno jinak, jakékoli ustanovení právních předpisů smluvního státu, které omezuje nárok na dávky nebo jejich výplatu pouze z toho důvodu, že daná osoba bydlí nebo se nachází mimo území uvedeného smluvního státu, se nepoužije u osob, které bydlí na území druhého smluvního státu.
2. Pokud právní předpisy smluvního státu stanoví nebo umožňují výplatu dávky do třetího státu, pak totéž platí pro dávku poskytovanou podle části III této smlouvy.

Článek 6 Stejné posuzování skutečností

Skutečnosti nebo události mající vliv na nárok, krácení, pozastavení či výši dávky, které nastaly na území jednoho smluvního státu, mají stejné právní účinky, jako by k nim došlo na území druhého smluvního státu.

ČÁST II Ustanovení o pojištění

Článek 7 Základní pravidlo

Není-li v této části stanoveno jinak, osoba činná na území jednoho smluvního státu jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná podléhá, pokud jde o tuto činnost, právním předpisům pouze tohoto smluvního státu.

Článek 8 Doplňující pravidla

1. Osoba obvykle zaměstnaná na území jednoho ze smluvních států zaměstnavatelem, který má místo činnosti na tomto území, která je tímto zaměstnavatelem vyslána na území druhého smluvního státu, aby tam pro něj dočasně vykonávala práci, podléhá právním předpisům výhradně prvního smluvního státu, jako kdyby vykonávala práci na jeho území za předpokladu, že doba vyslání na území druhého smluvního státu nepřesahuje pět let. Pro účely tohoto odstavce se zaměstnavatel a jeho dceřiná společnost nebo pobočka, tak jak jsou definovány v právních předpisech smluvního státu, odkud byl pracovník vyslán, považují za jednoho a téhož zaměstnavatele za předpokladu, že bez ohledu na tuto smlouvu by toto zaměstnání bylo pojištěno podle právních předpisů smluvního státu, odkud byl pracovník vyslán.

2. Odstavec 1 tohoto článku se použije i v případě, že osobu, která byla svým zaměstnavatelem vyslána z území smluvního státu na území třetího státu a která byla při zaměstnání na území třetího státu povinně pojištěna podle právních předpisů tohoto smluvního státu, tentýž zaměstnavatel následně vyšle z území třetího státu na území druhého smluvního státu.
3. Osoba, která obvykle vykonává samostatnou výdělečnou činnost na území jednoho smluvního státu a která dočasně přesune svou samostatnou výdělečnou činnost na území druhého smluvního státu, podléhá právním předpisům pouze prvního smluvního státu, pokud přepokládaná doba samostatné výdělečné činnosti na území druhého smluvního státu nepřesahuje pět let.
4. Cestující zaměstnanci leteckých společností, kteří vykonávají práci na územích obou smluvních stran, a kteří by jinak podléhali právním předpisům obou smluvních států, podléhají s ohledem na uvedenou práci právním předpisům pouze toho smluvního státu, na jehož území má společnost své hlavní sídlo. Pokud však tito zaměstnanci mají bydliště na území druhého smluvního státu, podléhají právním předpisům pouze tohoto státu.

Článek 9 Zaměstnání ve státních službách

1. Touto smlouvou nejsou dotčena ustanovení Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961 ani Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z 24. dubna 1963.
2. Státní občané smluvního státu, které zaměstnává vláda tohoto státu na území druhého smluvního státu, avšak na které se úmluvy uvedené v odstavci 1 tohoto článku nevztahují, podléhají právním předpisům pouze prvního smluvního státu. Pro účely tohoto odstavce zahrnuje zaměstnání vládou smluvního státu i zaměstnání jejím prostřednictvím.

Článek 10 Výjimky

Na žádost zaměstnance a jeho zaměstnavatele nebo osoby samostatně výdělečně činné se mohou příslušné úřady obou smluvních států, nebo jimi pověřené instituce, dohodnout na udělení výjimky z ustanovení této části ve vztahu k určitým osobám nebo kategoriím osob za předpokladu, že každá dotčená osoba bude podléhat právním předpisům jednoho ze smluvních států.

ČÁST III Ustanovení o dávkách

Článek 11 Dávky podle právních předpisů Spojených států

1. Pokud osoba získala alespoň šest čtvrtletí pojištění podle právních předpisů Spojených států, ale nemá dostatečné doby pojištění pro splnění podmínek nároku na dávky podle právních předpisů Spojených států, potom instituce Spojených států

vezme pro účely stanovení nároku na dávky podle tohoto článku v úvahu doby pojištění získané podle právních předpisů České republiky, které se nepřekrývají s dobami pojištění již získanými podle právních předpisů Spojených států.

2. Instituce Spojených států při rozhodování o nároku na dávky podle odstavce 1 tohoto článku připisuje jedno čtvrtletí pojištění za každých započatých 90 dnů pojištění potvrzených institucí České republiky; žádné čtvrtletí pojištění se však nepřipisuje za jakékoli kalendářní čtvrtletí, které již bylo připsáno jako čtvrtletí pojištění podle právních předpisů Spojených států. Celkový počet čtvrtletí pojištění, které mají být připsány na rok, nepřekračuje čtyři. Nicméně instituce Spojených států nevezme v úvahu doby pojištění získané před datem, od něhož mohou být podle jejich právních předpisů doby pojištění započítávány nejdříve.
3. Pokud se nárok na dávku podle právních předpisů Spojených států stanoví podle ustanovení odstavce 1 tohoto článku, instituce Spojených států vypočítá poměrnou základní pojistnou částku v souladu s právními předpisy Spojených států na základě a) průměrného výdělku osoby zohledněného výhradně podle právních předpisů Spojených států a b) poměru doby pojištění dané osoby podle právních předpisů Spojených států k celkové době pojištění v průběhu života, jak je stanoveno v souladu s právními předpisy Spojených států. Dávky splatné podle právních předpisů Spojených států se vypočtou jako poměr ze základní pojistné částky.
4. Nárok na dávku od Spojených států, který vyplývá z odstavce 1 tohoto článku, zaniká získáním dostatečných dob pojištění podle právních předpisů Spojených států pro stanovení nároku na rovnocennou nebo vyšší dávku bez potřeby použití odstavce 1 tohoto článku.

Článek 12

Dávky podle právních předpisů České republiky

1. Jsou-li podle právních předpisů České republiky splněny podmínky nároku na dávku i bez přihlédnutí k dobám pojištění získaným podle právních předpisů Spojených států, stanoví instituce České republiky dávku:
 - a) výlučně na základě dob pojištění získaných podle právních předpisů České republiky a rovněž
 - b) podle pravidel stanovených v odstavci 2 s výjimkou případu, kdy výsledek takového výpočtu by byl stejný nebo nižší, než výsledek výpočtu podle písmene a).
2. Pokud nárok na dávku podle právních předpisů České republiky může vzniknout pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů Spojených států, pak instituce České republiky přihlédne k dobám pojištění získaným podle právních předpisů Spojených států v rozsahu, ve kterém se nepřekrývají s dobami pojištění získanými podle právních předpisů České republiky a:
 - a) stanoví nejprve teoretickou výši dávky, která by náležela v případě, že by všechny doby pojištění byly získány podle právních předpisů České republiky a

- b) poté, na základě teoretické výše určené podle písmene a), stanoví skutečnou výši dávky podle poměru délky dob pojištění získaných podle právních předpisů České republiky k celkové době pojištění.

Instituce České republiky vezme při aplikaci ustanovení písm. a) tohoto odstavce za základ pro výpočet dávky v úvahu pouze příjmy dosažené v dobách pojištění získaných podle právních předpisů, které provádí. Tyto příjmy, s indexací podle právních předpisů České republiky, budou považovány za dosažené i v dobách pojištění získaných podle právních předpisů Spojených států, k nimž přihlíží při stanovení teoretické výše dávky.

3. Oprávněná osoba bude mít od instituce České republiky nárok na vyšší z dávek vypočtených podle odstavců 1 a 2.
4. Při aplikaci odstavce 2 tohoto článku instituce České republiky započte za každé čtvrtletí pojištění potvrzené institucí Spojených států 90 dnů pojištění. V případě, že jsou za 1 kalendářní rok potvrzena čtyři čtvrtletí pojištění, započte česká instituce plný počet dnů pojištění v daném kalendářním roce.
5. Nedosahuje-li doba pojištění získaná podle právních předpisů České republiky dvanácti měsíců a nevznikne-li na jejím základě nárok na dávku, instituce České republiky dávku nepřizná.
6. Český příslušný úřad může omezit použití ustanovení článku 6 ve prospěch určitých kategorií osob.
7. Podmínkou vzniku nároku na plný invalidní důchod osobám, které pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vzniklý před dosažením 18 let věku nebyly účastny pojištění po potřebnou dobu, je trvalý pobyt na území České republiky.

ČÁST IV Různá ustanovení

Článek 13 Spolupráce příslušných úřadů

Příslušné úřady obou smluvních států:

- a) sjednají správní ujednání pro provádění této smlouvy;
- b) si navzájem sdělí informace týkající se opatření přijatých k provádění této smlouvy a
- c) si navzájem sdělí informace o všech změnách svých příslušných právních předpisů, které mohou mít vliv na provádění této smlouvy.

Článek 14 Vzájemná pomoc

Příslušné úřady a instituce smluvních států si v rámci jim náležejících pravomocí navzájem pomáhají při provádění této smlouvy. Tato pomoc je bezplatná s výhradou výjimek dohodnutých v rámci správního ujednání.

Článek 15 Ochrana vyměňovaných informací

Není-li ve vnitrostátních předpisech smluvního státu stanoveno jinak, informace o osobách, které jsou smluvnímu státu předávány v souladu s touto smlouvou druhým smluvním státem, se používají výhradně pro účely provádění této smlouvy. Tyto informace obdržené smluvním státem jsou spravovány podle vnitrostátních předpisů o ochraně osobních údajů tohoto smluvního státu.

Článek 16 Poplatky, legalizace a ověřování dokumentů

1. Pokud se v právních předpisech smluvního státu stanoví, že jakýkoli dokument, který se předkládá příslušnému úřadu nebo instituci uvedeného smluvního státu, je zcela nebo částečně osvobozen od poplatků včetně konzulárních a správních poplatků, pak se toto osvobození také vztahuje na obdobné dokumenty, které se předkládají příslušnému úřadu nebo instituci druhého smluvního státu při provádění této smlouvy.
2. Dokumenty a potvrzení předkládané pro účely provádění této smlouvy jsou vyňaty z požadavků na legalizaci diplomatickými nebo konzulárními úřady.
3. Kopie dokumentů ověřené jako pravé a přesné kopie institucí jednoho smluvního státu přijímá instituce druhého smluvního státu jako pravé a přesné kopie bez dalšího ověřování. Instituce každého smluvního státu je však konečným posuzovatelem průkazní hodnoty dokladu, který mu byl předložen z jakéhokoli zdroje.

Článek 17 Komunikace a používání jazyků

1. Příslušné úřady a instituce smluvních států mohou vzájemně a s jakoukoli osobou komunikovat přímo bez ohledu na to, kde má tato osoba bydliště, kdykoli je to nezbytné pro provádění této smlouvy.
2. Příslušný úřad nebo instituce smluvního státu nemůže odmítnout žádost nebo dokument pouze z důvodu, že je v jazyce druhého smluvního státu.

Článek 18 Žádosti o dávky

1. Písemná žádost o dávky podaná instituci jednoho smluvního státu chrání práva žadatelů a považuje se za žádost podanou podle právních předpisů druhého smluvního státu, jestliže žadatel:
 - a) požaduje, aby jeho žádost byla považována za žádost podle právních předpisů druhého smluvního státu, nebo, není-li takového požadavku,
 - b) poskytuje informace svědčící o tom, že doby pojištění byly získány podle právních předpisů druhého smluvního státu.
2. Žadatel může požádat, aby jeho žádost nebyla považována za žádost podanou podle právních předpisů druhého smluvního státu, případně aby byla ve druhém smluvním státě účinná od jiného data, za podmínek a v souladu s právními předpisy druhého smluvního státu.
3. Ustanovení části III této smlouvy se vztahují pouze na dávky, o něž bylo požádáno v den, kdy tato smlouva vstoupí v platnost, nebo po tomto dni.

Článek 19 Opravné prostředky

Písemné opravné prostředky proti rozhodnutí, které učinila instituce jednoho smluvního státu, je možné účinně podat u instituce kteréhokoli smluvního státu. O opravném prostředku se rozhoduje podle postupu a právních předpisů smluvního státu, proti jehož rozhodnutí směřuje.

Článek 20 Předávání žádostí, oznámení a písemných opravných prostředků

1. Ve všech případech, na něž se vztahují ustanovení článků 18 a 19 této smlouvy, instituce, jíž byly žádosti, oznámení nebo písemné opravné prostředky předloženy, uvede na dokumentech datum přijetí a postoupí je bez prodlení instituci druhého smluvního státu.
2. Veškeré žádosti, oznámení nebo písemné opravné prostředky, které musejí být podle právních předpisů jednoho smluvního státu předloženy v předepsané lhůtě u instituce tohoto smluvního státu, avšak namísto toho byly v téže lhůtě předloženy instituci druhého smluvního státu, se považují za předložené včas.

Článek 21 Měna plateb

1. Platby podle této smlouvy je možné provádět v měně smluvního státu, který platby provádí, nebo v jiné volně směnitelné měně.
2. V případě, že kterýkoli ze smluvních států přijme ustanovení směřující k omezení

směny nebo vývozu měn, vlády obou smluvních států neprodleně přijmou opatření nezbytná k zajištění převodu částek, které mají být vyplaceny podle této smlouvy.

Článek 22 Řešení sporů

Veškeré spory týkající se výkladu nebo provádění této smlouvy se řeší jednáním mezi příslušnými úřady.

ČÁST V Přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 23 Přechodná ustanovení

1. Tato smlouva nezakládá žádný nárok na výplatu dávky za jakoukoli dobu před vstupem této smlouvy v platnost, ani jednorázové dávky v případě úmrtí, pokud daná osoba zemřela před vstupem této smlouvy v platnost.
2. Při rozhodování o nároku na dávky podle této smlouvy se berou v úvahu doby pojištění získané podle právních předpisů kteréhokoli ze smluvních států a jiné události, které nastaly před vstupem této smlouvy v platnost.
3. Při používání odst. 1 a 3 článku 8 této smlouvy v případě osob, které na území smluvního státu vykonávaly činnost jako zaměstnané nebo samostatně výdělečně činné osoby přede dnem vstupu této smlouvy v platnost, se má za to, že tato činnost byla zahájena dnem vstupu této smlouvy v platnost.

Článek 24 Dřívější rozhodnutí

1. Rozhodnutí týkající se nároku na dávky, která byla učiněna před vstupem této smlouvy v platnost, neodporují používání této smlouvy.
2. Uplatňování této smlouvy nesmí vést ke snížení výše dávky, na níž byl přiznán nárok před jejím vstupem v platnost.

Článek 25 Vstup v platnost

Tato smlouva vstoupí v platnost prvého dne třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž si smluvní státy vzájemně písemně oznámí, že byly splněny všechny nezbytné zákonné a ústavní podmínky pro vstup této smlouvy v platnost.

Článek 26
Platnost, změny a ukončení platnosti smlouvy

1. Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.
2. Tuto smlouvu je v budoucnu možné pozměnit doplňkovými smlouvami, které se od svého vstupu v platnost budou považovat za nedílnou součást této smlouvy.
3. Tato smlouva může být vypovězena každým smluvním státem doručením písemného oznámení o její výpovědi druhému smluvnímu státu. V případě výpovědi zůstane smlouva v platnosti až do doby uplynutí kalendářního roku následujícího po roce, v němž bylo písemné oznámení o výpovědi jednoho smluvního státu doručeno druhému smluvnímu státu.
4. Bude-li tato smlouva vypovězena, práva týkající se nároku na dávky nebo výplaty dávek nabytá podle této smlouvy zůstanou zachována. Smluvní státy přijmou opatření o nárocích v průběhu jejich nabývání.

Na důkaz čehož níže podepsaní, řádně k tomu zmocnění, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 7. září 2007 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku

Za Spojené státy americké

AGREEMENT ON SOCIAL SECURITY
BETWEEN
THE CZECH REPUBLIC
AND
THE UNITED STATES OF AMERICA

The Czech Republic and

the United States of America, (hereinafter referred to as "the Contracting States"),

Being desirous of regulating the relationship between their two states in the field of Social Security,

have agreed as follows:

PART I
General Provisions

Article 1
Definitions

1. For the purposes of this Agreement:

(a) "national" means,

as regards the Czech Republic, a national of the Czech Republic, and

as regards the United States, a national of the United States as defined in Section 101, Immigration and Nationality Act, as amended;

(b) "laws" means the laws and regulations specified in Article 2 of this Agreement;

(c) "competent authority" means,

as regards the Czech Republic, the Ministry of Labour and Social Affairs, and

as regards the United States, the Commissioner of Social Security;

(d) "agency" means,
the body responsible for implementation of the laws specified in Article 2;

(e) "period of coverage" means a period of payment of contributions or a period of earnings from employment or self-employment, as defined or recognized as a period of coverage by the laws under which such period has been completed, or any similar period insofar as it is recognized by such laws as equivalent to a period of coverage; and

(f) "benefit" means any benefit provided for in the laws specified in Article 2 of this Agreement.

2. Any term not defined in this Article shall have the meaning assigned to it in the applicable laws.

Article 2
Material Scope

1. This Agreement shall apply:
 - (a) as regards the United States, to the laws governing the Federal old-age, survivors, and disability insurance program,
 - Title II of the Social Security Act and regulations pertaining thereto, except sections 226, 226A, and 228 of that title, and regulations pertaining to those sections, and
 - Chapters 2 and 21 of the Internal Revenue Code of 1986 and regulations pertaining to those chapters;
 - (b) as regards the Czech Republic, to
 - the Pension Insurance Act and related acts, and
 - the Social Insurance Contribution and State Employment Policy Premium Act and related acts.
2. Unless otherwise provided in this Agreement, the laws referred to in paragraph 1 of this Article shall not include treaties or other international agreements or supranational legislation on Social Security in force between one Contracting State and a third State, or laws or regulations promulgated for their specific implementation, except insofar as they contain provisions relating to the apportionment of insurance burdens.
3. Except as provided in the following sentence, this Agreement shall also apply to legislation which amends, supplements or replaces the laws specified in paragraph 1. This agreement shall apply to future legislation of a Contracting State which creates new categories of beneficiaries or new benefits under the laws of that Contracting State unless the Competent Authority of that Contracting State notifies the Competent Authority of the other Contracting State in writing within three months of the date of the official publication of the new legislation that no such extension of the Agreement is intended.

Article 3
Personal Scope

This Agreement shall apply to:

- (a) persons who are or who have been subject to the laws of one or both Contracting States;
- (b) other persons with respect to the rights they derive from the persons described in subparagraph (a).

Article 4
Equal Treatment

Persons designated in Article 3 who reside in the territory of a Contracting State shall receive equal treatment with nationals of that Contracting State in the application of its laws regarding eligibility for and the payment of benefits.

Article 5
Export of benefits

1. Unless otherwise provided in this Agreement, any provision of the laws of a Contracting State which restricts entitlement to or payment of benefits solely because the person resides outside or is absent from the territory of that Contracting State shall not be applicable to persons who reside in the territory of the other Contracting State.
2. Where the laws of a Contracting State provide or allow that a benefit be payable in a third country, then the same applies for a benefit payable pursuant to Part III of this Agreement.

Article 6
Assimilation of Facts

Events that have legal effect on entitlement, reduction, suspension or benefit amount, and which occurred in the territory of one Contracting State, shall be taken into account as if they had taken place in the territory of the other Contracting State.

I
PART II
Provisions on Coverage

Article 7
Basic Rule

Except as otherwise provided in this Part, a person pursuing an activity as an employed or self-employed person within the territory of one of the Contracting States shall, with respect to that employment or self-employment, be subject to the laws of only that Contracting State.

Article 8
Additional Rules

1. A person normally employed in the territory of one Contracting State by an employer having a place of business in that territory who is sent by that employer to perform work for that employer in the territory of the other Contracting State for a temporary period shall be subject to the laws of only the first Contracting State as if the person were employed in its territory, provided that the period for which the person is sent is not expected to exceed five years. For purposes of applying this paragraph, an employer and an affiliated or subsidiary company of the employer, as defined under the laws of the Contracting State from which the person was sent, shall be considered one and the same, provided that the employment in the territory of the other Contracting State would have been covered under the laws of the Contracting State from which the person was sent absent this Agreement.

2. Paragraph 1 of this Article shall apply where a person who has been sent by his or her employer from the territory of a Contracting State to the territory of a third State, and who is compulsorily covered under the laws of that Contracting State while employed in the territory of the third State, is subsequently sent by that employer from the territory of the third State to the territory of the other Contracting State.
3. A person who is normally self-employed in the territory of one Contracting State, and who temporarily transfers his or her self-employment activity to the territory of the other Contracting State shall be subject to the laws of only the first Contracting State, provided that the period of self-employment activity in the territory of the other Contracting State is not expected to exceed 5 years.
4. Traveling employees of air transportation companies who perform work in the territories of both Contracting States who would otherwise be covered under the laws of both Contracting States shall, with respect to that work, be subject to the laws of only the Contracting State in the territory of which the company has its headquarters. However, if such employees reside in the territory of the other Contracting State, they shall be subject to the laws of only that State.

Article 9 Government Employment

1. This Agreement shall not affect the provisions of the Vienna Convention on Diplomatic Relations of April 18, 1961, or of the Vienna Convention on Consular Relations of April 24, 1963.
2. Nationals of one of the Contracting States who are employed by the Government of that State in the territory of the other Contracting State but to whom the Conventions mentioned in paragraph 1 of this Article do not apply shall be subject to the laws of only the first Contracting State. For the purpose of this paragraph, employment by the Government of a Contracting State includes employment by an instrumentality thereof.

Article 10 Exceptions

At a request of an employee and an employer or a self-employed person, the Competent Authorities of the two Contracting States or agencies designated by them may agree to grant an exception to the provisions of this Part with respect to particular persons or categories of persons, provided that any affected person shall be subject to the laws of one of the Contracting States.

PART III Provisions on Benefits

Article 11 Benefits under United States Laws

1. Where a person has completed at least six quarters of coverage under United States laws, but does not have sufficient periods of coverage to satisfy the requirements for entitlement to benefits under United States laws, the agency of the United States shall take into account, for the purpose of establishing

entitlement to benefits under this Article, periods of coverage which are credited under Czech laws and which do not coincide with periods of coverage already credited under United States laws.

2. In determining eligibility for benefits under paragraph 1 of this Article, the agency of the United States shall credit one quarter of coverage for every 90 days of coverage or fraction thereof certified by the agency of the Czech Republic; however, no quarter of coverage shall be credited for any calendar quarter already credited as a quarter of coverage under United States laws. The total number of quarters of coverage to be credited for a year shall not exceed four. However, the agency of the United States shall not take into account periods of coverage which occurred prior to the earliest date for which periods of coverage may be credited under its laws.
3. Where entitlement to a benefit under United States laws is established according to the provisions of paragraph 1 of this Article, the agency of the United States shall compute a pro rata Primary Insurance Amount in accordance with United States laws based on (a) the person's average earnings credited exclusively under United States laws and (b) the ratio of the duration of the person's periods of coverage completed under United States laws to the duration of a coverage lifetime as determined in accordance with United States laws. Benefits payable under United States laws shall be based on the pro rata Primary Insurance Amount.
4. Entitlement to a benefit from the United States which results from paragraph 1 of this Article shall terminate with the acquisition of sufficient periods of coverage under United States laws to establish entitlement to an equal or higher benefit without the need to invoke the provision of paragraph 1 of this Article.

Article 12

Benefits under the Laws of the Czech Republic

1. If, under the laws of the Czech Republic, the conditions for entitlement to benefits are satisfied without taking into account periods of coverage completed under the laws of the United States, the agency of the Czech Republic will determine the benefit:
 - (a) on the basis of the periods of coverage completed exclusively under its laws, and at the same time
 - (b) according to the rules provided by paragraph (2), with the exception when the result of this calculation is equal to or lower than the result of the calculation under subparagraph (a).
2. If, under the laws of the Czech Republic, the right to benefits can be acquired only with regard to periods of coverage completed under the laws of the United States, then the agency of the Czech Republic shall take into account periods of coverage completed according to the laws of the United States in so far as they do not overlap periods of coverage completed under the laws of the Czech Republic and:
 - (a) calculate the theoretical amount of the benefit which could have been claimed provided that all periods of coverage had been completed under the laws of the Czech Republic and

- (b) then - on the basis of the theoretical amount calculated in accordance with subparagraph (a) - shall determine the amount of the benefit payable by applying the ratio of the duration of the periods of coverage completed under the laws of the Czech Republic to the total periods of coverage.

In order to determine the basis for calculation of the benefit, the agency of the Czech Republic shall – in applying the provision of subparagraph (a) of this paragraph – take into account only income gained during the periods of coverage completed under the laws which it applies. This income – indexed according to Czech laws – will be considered as gained during the periods of coverage completed under the laws of the United States that are taken into account for the calculation of the theoretical amount of the benefit.

3. The person concerned shall be entitled to the highest amount calculated in accordance with paragraphs 1 and 2 from the agency of the Czech Republic.
4. For the application of paragraph 2 of this Article the agency of the Czech Republic shall credit 90 days of coverage for every quarter of coverage certified by the agency of the United States. In case that in one calendar year four quarters of coverage are certified, the Czech agency credits the full number of days in the calendar year concerned.
5. If the period of coverage completed under the laws of the Czech Republic is less than twelve months and does not result in any right to benefits, then the agency of the Czech Republic will not award the benefit.
6. The Czech competent authority may, in the interest of categories of beneficiaries, limit the application of the provision of Article 6.
7. A person whose disability began before reaching the age of 18 and who has not participated in the insurance scheme for the necessary period shall acquire the right to a full disability benefit provided this person is a resident of the Czech Republic.

PART IV Miscellaneous Provisions

Article 13 Cooperation of the Competent Authorities

The Competent Authorities of the two Contracting States shall:

- (a) conclude an administrative arrangement for the implementation of this Agreement;
- (b) communicate to each other information concerning the measures taken for the application of this Agreement; and
- (c) communicate to each other information concerning all changes in their respective laws which may affect the application of this Agreement.

Article 14 Mutual Assistance

The Competent Authorities and the agencies of the Contracting States, within the scope of their respective authorities, shall assist each other in implementing this Agreement. This assistance shall be free of charge, subject to exceptions to be agreed upon in an administrative arrangement.

Article 15 Confidentiality of Exchanged Information

Unless otherwise required by the national statutes of a Contracting State, information about an individual which is transmitted in accordance with this Agreement to that Contracting State by the other Contracting State shall be used exclusively for purposes of implementing this Agreement. Such information received by a Contracting State shall be governed by the national statutes of that Contracting State for the protection of privacy and confidentiality of personal data.

Article 16 Fees, Authentication, and Verification of Documents

1. Where the laws of a Contracting State provide that any document which is submitted to the Competent Authority or an agency of that Contracting State shall be exempted, wholly or partly, from fees or charges, including consular and administrative fees, the exemption shall also apply to corresponding documents which are submitted to the Competent Authority or an agency of the other Contracting State in the application of this Agreement.
2. Documents and certificates which are presented for purposes of this Agreement shall be exempted from requirements for authentication by diplomatic or consular authorities.
3. Copies of documents which are certified as true and exact copies by an agency of one Contracting State shall be accepted as true and exact copies by an agency of the other Contracting State, without further certification. The agency of each Contracting State shall be the final judge of the probative value of the evidence submitted to it from whatever source.

Article 17 Communication and Use of Languages

1. The Competent Authorities and agencies of the Contracting States may correspond directly with each other and with any person wherever the person may reside whenever it is necessary for the administration of this Agreement.
2. An application or document may not be rejected by a Competent Authority or agency of a Contracting State solely because it is in the language of the other Contracting State.

Article 18
Application for Benefits

1. A written application for benefits filed with an agency of one Contracting State shall protect the rights of the claimants and shall be treated as an application under the laws of the other Contracting State if the applicant:
 - (a) requests that it be considered an application under the laws of the other Contracting State; or in the absence of such a request,
 - (b) provides information indicating that periods of coverage have been completed under the laws of the other Contracting State.
2. An applicant may request that an application filed with an agency of one Contracting State not be considered an application for benefits under the laws of the other Contracting State or that it be effective on a different date in the other Contracting State within the limitations of and in conformity with the laws of the other Contracting State.
3. The provisions of Part III of this Agreement shall apply only to an application for benefits which is filed on or after the date this Agreement enters into force.

Article 19
Appeals

A written appeal of a determination made by an agency of one Contracting State may be validly filed with an agency of either Contracting State. The appeal shall be decided according to the procedure and laws of the Contracting State whose decision is being appealed.

Article 20
Transmittal of Claims, Notices or Written Appeals

1. In any case to which the provisions of Articles 18 and 19 of this Agreement apply, the agency to which the claim, notice, or written appeal has been submitted shall indicate the date of receipt on the document and transmit it without delay to the agency of the other Contracting State.
2. Any claim, notice, or written appeal which, under the laws of one Contracting State, must have been filed within a prescribed period with an agency of that Contracting State, but which is instead filed within the same period with an agency of the other Contracting State, shall be considered to have been filed on time.

Article 21
Currency of Payments

1. Payments under this Agreement may be made in the currency of the Contracting State making the payments, or other freely convertible currency.
2. In case provisions designed to restrict the exchange or exportation of currencies are introduced by either Contracting State, the Governments of both Contracting States

shall immediately take measures necessary to ensure the transfer of sums payable under this Agreement.

Article 22
Resolution of Disputes

Any disagreement regarding the interpretation or application of this Agreement shall be resolved by consultation between the Competent Authorities.

PART V
Transitional and Final Provisions

Article 23
Transitional Provisions

1. This Agreement shall not establish any claim to payment of a benefit for any period before the date of entry into force of this Agreement, or to a lump-sum death benefit if the person died before the entry into force of this Agreement.
2. In determining the right to benefits under this Agreement, consideration shall be given to periods of coverage under the laws of either Contracting State and other events which occurred before the entry into force of this Agreement.
3. In applying paragraphs 1 and 3 of Article 8 in the case of persons who were pursuing an activity as an employed or self-employed person in the territory of a Contracting State prior to the date of entry into force of this Agreement, that activity shall be considered to begin on the date of entry into force of this Agreement.

Article 24
Earlier Determinations

1. Determinations concerning entitlement to benefits which were made before the entry into force of this Agreement do not contradict the application of this Agreement.
2. The application of this Agreement shall not result in any reduction in the amount of a benefit to which entitlement was established prior to its entry into force.

Article 25
Entry into Force

This Agreement shall enter into force on the first day of the third month following the month in which the Contracting States inform each other by written notification that all necessary statutory and constitutional requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

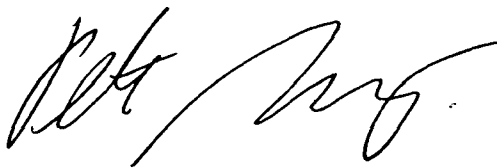
Article 26
Duration, Modification and Termination of the Agreement

1. This Agreement shall remain in force without any limitation on its duration.
2. This Agreement may be amended in the future by supplementary agreements which, from their entry into force, shall be considered an integral part of this Agreement.
3. This Agreement may be terminated by either Contracting State giving written notice of its termination to the other Contracting State. In the event that the Agreement is terminated, it shall remain in force until the expiration of one calendar year following the year in which written notice of its termination is delivered by one of the Contracting States to the other Contracting State.
4. If this Agreement is terminated, rights regarding entitlement to or payment of benefits acquired under it shall be retained. The Contracting States shall make arrangements dealing with rights in the process of being acquired.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed the present Agreement.

DONE at Prague on Sept 7, 2007 in duplicate in the Czech and English languages, the two texts being equally authentic.

ON BEHALF OF
THE CZECH REPUBLIC

ON BEHALF OF
THE UNITED STATES OF AMERICA

